

การวิเคราะห์ความถูกต้องและสังเคราะห์องค์ความรู้ที่ได้จากวิทยานิพนธ์ และคหุณินพนธ์ ระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

Analysis of the Accuracy and Synthesis of Knowledge Gained from the Graduate, Thesis and Dissertation, Phetchaburi Rajabhat University

ยuth ไกยวรรณ^{1*}

Yuth Kaiyawan^{1*}

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) วิเคราะห์ความถูกต้องของวิทยานิพนธ์และคหุณินพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษา และ 2) สังเคราะห์องค์ความรู้ที่ได้จากวิทยานิพนธ์ (1) สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ (2) สาขาวิชาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษา (3) สาขาวิชาการบริหารการศึกษา (4) สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน และ (5) สาขาวิชาการบริหารธุรกิจ และองค์ความรู้ที่ได้จากคหุณินพนธ์ (1) สาขาวิชายุทธศาสตร์การพัฒนา สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศคุณภาพ และ (2) สาขาวิชาการจัดการเทคโนโลยี ระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ วิทยานิพนธ์ จำนวน 398 เรื่อง และคหุณินพนธ์ จำนวน 79 เรื่อง โดยใช้การสุ่ม 2 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นตอนแรกใช้เทคนิคการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling Technique) ขั้นที่สองใช้เทคนิคการสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental Random Sampling Technique) เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบตรวจสอบเช็คความถูกต้องที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมา ผู้วิจัยตรวจสอบเช็คความต้องการด้วยตนเอง จากสำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ข้อมูลที่รวบรวมมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS เพื่อหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) วิทยานิพนธ์ สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ ถูกต้องมากเป็นลำดับแรก และอยู่ในระดับมาก ได้แก่ กำหนดวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เหมาะสม สาขาวิชาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษา และสาขาวิชาการบริหารการศึกษา ถูกต้องมากเป็นลำดับแรกและอยู่ในระดับมาก ได้แก่ สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลครบถ้วนตามวัตถุประสงค์การวิจัย โดยมีค่าเฉลี่ย 4.20 และ 4.42 ส่วนสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน และสาขาวิชาการบริหารธุรกิจ ถูกต้องอยู่ในระดับมากและลำดับแรก ได้แก่ กำหนดการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัยได้ถูกต้อง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 และ 3.64 ส่วนคหุณินพนธ์สาขาวิชายุทธศาสตร์การพัฒนา ความถูกต้องระดับแรกและอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ชื่อเรื่องแสดงถึงการกระทำที่จะตอบปัญหาการวิจัย สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศคุณภาพ ได้แก่ กำหนดการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัยได้ถูกต้อง และสาขาวิชาการจัดการเทคโนโลยี ได้แก่ สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลครบถ้วนตามวัตถุประสงค์การวิจัย 2) องค์ความรู้ที่ได้จากวิทยานิพนธ์ สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มี 6 ด้าน ได้แก่ (1) การมีส่วนร่วม (2) ความมั่นใจในการทำงาน (3) การสร้างขวัญกำลังใจ (4) หลักธรรมภิบาลในการบริหาร (5) การให้บริการ และ (6) การติดตามประเมินผลงาน สาขาวิชาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เพื่อศึกษามี 4 ด้าน ได้แก่ (1) ด้นแบบ

¹ รองศาสตราจารย์ อ.อ.ค. (สาขาวิจัยและพัฒนาหลักสูตร) อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

* ผู้นิพนธ์ประสานงาน dr.yuth_go@hotmail.com 089-526-7471, 086-430-8017

เทคโนโลยีสื่อประสม (2) ประสิทธิภาพต้นแบบ (3) การยอมรับต้นแบบ และ (4) การประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มี 3 ด้าน ได้แก่ (1) การมีส่วนร่วมของโรงเรียนต่อชุมชน (2) การประกันคุณภาพและ (3) พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหาร โรงเรียน สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มี 4 ด้าน ได้แก่ (1) วิธีสอน (2) การจัดการเรียนรู้ (3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ (4) การสร้างสื่อการเรียนรู้ สาขาวิชาการบริหารธุรกิจ มี 5 ด้าน ได้แก่ (1) ความผูกพันต่อองค์กร (2) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการทำงาน (3) ภาวะผู้นำ (4) แรงจูงใจในการทำงาน และ (5) ความพึงพอใจของผู้บริหาร องค์ความรู้ที่ได้จากคณาจารย์ สาขาวิชายุทธศาสตร์การพัฒนา มี 4 ด้าน ได้แก่ (1) การสร้างยุทธศาสตร์ (2) ผลการประเมินยุทธศาสตร์ (3) ประเมินผลการใช้ยุทธศาสตร์ และ (4) การมีส่วนร่วม สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศคุณภาพ มี 2 ด้าน ได้แก่ (1) การพัฒนาต้นแบบสารสนเทศคุณภาพ และ (2) ประเมินผลการยอมรับต้นแบบสารสนเทศคุณภาพ สาขาวิชาการจัดการเทคโนโลยี มี 5 ด้าน ได้แก่ (1) ระบบสารสนเทศเทคโนโลยี (2) ประสิทธิภาพของระบบสารสนเทศเทคโนโลยี (3) องค์ประกอบของระบบสารสนเทศเทคโนโลยี (4) ประเมินผลการยอมรับระบบสารสนเทศเทคโนโลยี และ (5) ต้นแบบการจัดการเทคโนโลยี

คำสำคัญ : วิชานาพนธ์ คณาจารย์

Abstract

The objective of this were 1) to analyze the validity of thesis and dissertations, 2) to synthesize knowledge gained from the thesis, (1) public policy (2) computer science for education (3) education administration (4) curriculum and instruction and (5) business administration and the knowledge gained from the dissertation, (1) strategy and development (2) information technology and (3) technology management, in the graduate level Phetchaburi Rajabhat University. Examples used in this study include, thesis 398 and dissertation 79, by using random two steps. This first step, using stratified random sampling technique, and the second step using accidental random sampling technique. A tool used to check the thesis and dissertation from with 5 level that were developed by research. Researcher was collected theses and dissertations of public relation, in PBRU. The data collected were analyzed with SPSS software to determine the percentage, mean, and standard deviation.

The results revealed that : 1) Thesis in public policy very accurate first and the level of determine appropriate data collection, and thesis in computer technology for education and education administration be right at the very first level is to analyze the data consistent the research objectives set by the mean value 4.20 and 4.42. Thesis in curriculum and instruction and business administration to be right at the high level, the first priority was the quality of research tool, by the average of 4.11 and 3.64. the dissertation in strategy and development accuracy is the first and the most important research title shows action, and quality information technology accuracy is the first and most important, validation schedule for research tools Technology management, the first level accuracy was analyze the data to match the research objectives 2) The knowledge gained from these of public policy has 6 aspects : (1) participation (2) stability in work (3) morale (4) good governance (5) service (6) follow up, computer science for education has 4 aspects : (1) multimedia technology (2) capability model (3) the model acceptance (4) the learning achievement evaluation, in curriculum and instruction has 4 aspects : (1) teaching method (2) learning management (3) achievement and (4) media for teaching, and business administration has 5 aspects : (1) engagement (2) work factors (3) leadership (4) motivation (5) satisfaction. In the dissertation knowledge gained from strategy and development

has 4 aspects : (1) development (2) evaluation (3) follow up and (4) participation, information technology has 2 aspects : (1) development of information model and (2) evaluation of acceptance, and technology management was 5 aspects : (1) information systems (2) efficiency of information systems (3) elements of information system (4) acceptance evaluation and (5) technology management model.

Keywords : thesis, dissertation

บทนำ

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ได้จัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา โดยครั้งแรกเริ่มเปิดรับสมัครนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาในระดับปริญญาโท มาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2541 โดยเปิดรับสาขาวิชาการบริหารการศึกษาก่อนเป็นสาขาวิชาแรกและตั้งแต่ปี พ.ศ. 2541 ถึง พ.ศ. 2554 บัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี เปิดสอนบัณฑิตศึกษาในระดับปริญญาโท จำนวน 14 สาขาวิชา ได้แก่ 1) สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม 2) สาขาวิชาคอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษา 3) สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ 4) สาขาวิชาเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรเพื่อการพัฒนา 5) สาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 6) สาขาวิชาสาธารณสุขศาสตร์ 7) สาขาวิชาการบริหารการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา 8) สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน 9) สาขาวิชาการศึกษาระดับปริญญาโท 10) สาขาวิชาการจัดการทั่วไป 11) สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาประชาคมเมืองและชนบท 12) สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ 13) สาขาวิชายุทธศาสตร์การพัฒนาระดับบัณฑิตศึกษา และ 14) สาขาวิชาภาษาอังกฤษ [1]

ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2558 กระทรวงศึกษาธิการได้ออกประกาศ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558 [1] ให้ทุกมหาวิทยาลัยทั้งมหาวิทยาลัยของรัฐ มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐและมหาวิทยาลัยของเอกชน ต้องปฏิบัติเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558 ทั้งนี้หากหลักสูตรใดผ่านการอนุมัติโดยสภามหาวิทยาลัยก่อนวันที่ 11 พฤษภาคม พ.ศ. 2559 อนุโลมให้ใช้เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2548 จากประกาศดังกล่าวจึงทำให้ทุกมหาวิทยาลัยมีการปรับหลักสูตรใหม่เพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์ที่สำนักงานการอุดมศึกษา (สกอ.)

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี เป็นมหาวิทยาลัยของรัฐแห่งหนึ่งจึงมีการปรับหลักสูตรใหม่ และพัฒนาหลักสูตรขึ้นมาใหม่โดยใช้เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558 ทั้งหมดในระดับปริญญาโท จำนวน 7 สาขาวิชา ได้แก่ 1) สาขาวิชายุทธศาสตร์การพัฒนาระดับบัณฑิตศึกษา 2) สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ 3) สาขาวิชาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษา 4) สาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกล 5) สาขาวิชาการบริหารการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา 6) สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน 7) สาขาวิชาการบริหารธุรกิจ หลักสูตรระดับปริญญาเอก 3 สาขาวิชา ดังนี้ 1) สาขาวิชาการจัดการเทคโนโลยี 2) สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศคุณภาพ 3) สาขาวิชายุทธศาสตร์การพัฒนาระดับบัณฑิตศึกษา ค้นข้อมูลจากสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี วันที่ 20 กันยายน พ.ศ. 2559 จากสมุดบันทึกการจบการศึกษาของบัณฑิตสมุดบันทึกการจบบัณฑิตศึกษา ฝ่ายบัณฑิตศึกษา [2] พบว่า จำนวนบัณฑิตศึกษาที่จบการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 648 คน มีจำนวนวิทยานิพนธ์ทั้งหมดจำนวน 648 เรื่อง และจำนวนบัณฑิตศึกษาที่จบการศึกษาระดับปริญญาเอก จำนวน 88 คน มีจำนวนวิทยานิพนธ์ จำนวน 88 เรื่องนับถึงการประชุมสภามหาวิทยาลัย 17 กันยายน พ.ศ. 2559 ทั้งนี้ในการทำวิทยานิพนธ์หรือวิทยานิพนธ์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีกำหนดให้นักศึกษาหนึ่งคนต่อหนึ่งเรื่องวิทยานิพนธ์สำหรับปริญญาโทหรือวิทยานิพนธ์หนึ่งเรื่องสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาเอก ดังนั้นจึงมีวิทยานิพนธ์และวิทยานิพนธ์เท่ากับจำนวนผู้จบการศึกษา ทั้งนี้แยกตามระดับการศึกษาและสาขาวิชาได้จำนวนวิทยานิพนธ์และวิทยานิพนธ์ จำนวน 648 เรื่อง จาก 7 สาขาวิชา

ได้แก่ 1) ยุทธศาสตร์การพัฒนา จำนวน 8 เรื่อง 2) รัฐประศาสนศาสตร์จำนวน 374 เรื่อง 3) เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษา จำนวน 21 เรื่อง 4) วิศวกรรมเครื่องกล จำนวน 2 เรื่อง 5) การบริหารการศึกษา จำนวน 145 เรื่อง 6) หลักสูตรและการสอน จำนวน 47 เรื่อง และ 7) การบริหารธุรกิจ จำนวน 51 เรื่อง การศึกษาระดับปริญญาเอกมีคณาจารย์ทั้งหมดจำนวน 88 เรื่อง จาก 3 สาขาวิชา ได้แก่ 1) การจัดการเทคโนโลยี จำนวน 26 เรื่อง 2) เทคโนโลยีสารสนเทศคุณภาพ จำนวน 41 เรื่อง และ 3) ยุทธศาสตร์การพัฒนา จำนวน 21 เรื่อง

การจัดสัมมนาเพื่อวางแผนพัฒนาบัณฑิตศึกษาของฝ่ายงานบัณฑิตศึกษา สำนักส่งเสริมและงานทะเบียน ในวันที่ 9 กันยายน พ.ศ. 2553 ณ ห้องประชุมภูมิแผ่นดิน สถาบันวิจัยและส่งเสริมวัฒนธรรมมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี บุญเจริญ สิริเนาวกุล (บรรยาย 9 กันยายน พ.ศ. 2553) อาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรีและเป็นผู้ทรงคุณวุฒิสภาวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ซึ่งร่วมเป็นวิทยากรการสัมมนาและได้กล่าวตอนหนึ่งว่ามหาวิทยาลัยที่เปิดการเรียนการสอนในระดับบัณฑิตศึกษา เมื่อมีบัณฑิตจบมาจำนวนหนึ่งและมีการเปิดสอนมาเป็นเวลาพอสมควรแล้วควรมีการตรวจสอบความถูกต้องของวิทยานิพนธ์และคณาจารย์ นอกจากนี้สภาวิชาการและสภามหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี มีข้อเสนอแนะควรมีการตรวจสอบความถูกต้องและสังเคราะห์องค์ความรู้ต่าง ๆ ที่ได้จากวิทยานิพนธ์และคณาจารย์ เพื่อนำข้อมูลที่ได้ นำเสนอต่อองค์กร หน่วยงาน ชุมชนและสังคมในรูปแบบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อจะได้คำนึงองค์ความรู้ที่สังเคราะห์ได้ไปประยุกต์ให้เกิดประโยชน์ เช่น สื่อหนังสือพิมพ์ วิทยุ หรือการประชุมในโอกาสต่าง ๆ

ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาเป็นอาจารย์ผู้สอนบัณฑิตศึกษาระดับปริญญาโทและปริญญาเอกและเป็นรองผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียนที่รับผิดชอบกำกับดูแลงาน

บัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีโดยตรง จึงมีความสนใจที่จะทำวิจัยเรื่องการวิเคราะห์ความถูกต้องและสังเคราะห์องค์ความรู้ที่ได้จากวิทยานิพนธ์คณาจารย์ ระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีประโยชน์ที่ได้จากการวิจัยนำไปเสนอต่อที่ประชุมบัณฑิตศึกษา สภาวิชาการและสภามหาวิทยาลัย และเสนอต่อการประชุมอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร อาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน อาจารย์ผู้ควบคุมคณะกรรมการผู้สอบวิทยานิพนธ์และคณาจารย์ ในการนำข้อมูลที่ค้นพบไปปรับปรุงหรือหาแนวทางในการกำกับ ติดตามดูแลให้งานวิทยานิพนธ์และคณาจารย์มีความถูกต้องและสร้างสรรค์องค์ความรู้ใหม่ให้มากยิ่งขึ้นเพื่อประโยชน์ต่อวงการต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อวิเคราะห์ความถูกต้องของวิทยานิพนธ์และคณาจารย์ระดับ
2. เพื่อสังเคราะห์องค์ความรู้ที่ได้จากวิทยานิพนธ์ (1) สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ (2) สาขาวิชาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษา (3) สาขาวิชาการบริหารธุรกิจ (4) สาขาวิชาการบริหารการศึกษา และ (5) สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน และองค์ความรู้ที่ได้จากคณาจารย์ (1) สาขาวิชายุทธศาสตร์การพัฒนา สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศคุณภาพ และ (2) สาขาวิชาการจัดการเทคโนโลยี ระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดเอาไว้ดังนี้

1.1 ตัวแปรอิสระ ผู้วิจัยกำหนดวิทยานิพนธ์จาก 5 สาขาวิชาและคณาจารย์จาก 3 สาขาวิชา ที่เป็นวิทยานิพนธ์และคณาจารย์ฉบับสมบูรณ์ดังนี้

1.1.1 วิทยานิพนธ์ ได้แก่ (1) สาขา

วิชาการรัฐประศาสนศาสตร์ (2) สาขาวิชาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษา (3) สาขาวิชาการบริหารธุรกิจ (4) สาขาวิชาการบริหารการศึกษาศึกษา และ (5) สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

1.1.2 คุษฎีนิพนธ์ ได้แก่ (1) สาขาวิชายุทธศาสตร์การพัฒนา (2) สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศคุณภาพ และ (3) สาขาวิชาการจัดการเทคโนโลยี

1.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

1.2.1 วิเคราะห์ความถูกต้องในส่วนประกอบของการรายงานวิทยานิพนธ์และคุษฎีนิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ของบัณฑิตศึกษา

1.2.2 การสังเคราะห์องค์ความรู้ ที่ได้จากวิทยานิพนธ์และคุษฎีนิพนธ์ ระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีโดยแยกตามหลักสูตรและสาขาวิชาดังนี้

1.2.2.1 วิทยานิพนธ์ ได้แก่ (1) สาขาวิชาการรัฐประศาสนศาสตร์ (2) สาขาวิชาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษา (3) สาขาวิชาการบริหารธุรกิจ (4) สาขาวิชาการบริหารการศึกษาศึกษา และ (5) สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

1.2.2.2 คุษฎีนิพนธ์ ได้แก่ (1) สาขาวิชายุทธศาสตร์การพัฒนา (2) สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศคุณภาพ และ (3) สาขาวิชาการจัดการเทคโนโลยี

2. ขอบเขตด้านสถานที่ วิทยานิพนธ์บัณฑิตศึกษาฉบับสมบูรณ์ระดับปริญญาโท และคุษฎีนิพนธ์ระดับปริญญาเอก มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการตรวจสอบความถูกต้องของวิทยานิพนธ์และคุษฎีนิพนธ์ผู้วิจัยนำเสนอต่อการประชุมคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา การประชุมสภาวิชาการและการประชุมสภามหาวิทยาลัย และเสนอต่อการประชุมอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร อาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน อาจารย์ผู้ควบคุม คณะ

กรรมการผู้สอบวิทยานิพนธ์และคุษฎีนิพนธ์ สาขาวิชาต่าง ๆ ที่เปิดสอนระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ในการนำไปเป็นข้อมูลเพื่อกำหนดทิศทางการปรับปรุงและการพัฒนางานวิทยานิพนธ์และคุษฎีนิพนธ์ของบัณฑิตศึกษาให้มีความถูกต้องมากยิ่งขึ้นต่อไป

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย กำหนดเอาไว้ดังนี้

1. วิทยานิพนธ์บัณฑิตศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 638 เรื่อง จากผู้ที่จบการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาใน 5 สาขาวิชาดังต่อไปนี้ ระดับปริญญาโท (1) สาขาวิชาการรัฐประศาสนศาสตร์ จำนวน 374 เรื่อง (2) สาขาวิชาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษา จำนวน 21 เรื่อง (3) สาขาวิชาการบริหารการศึกษาศึกษา จำนวน 145 เรื่อง (4) สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน จำนวน 47 เรื่อง (5) สาขาวิชาการบริหารธุรกิจ จำนวน 51 เรื่อง รวมวิทยานิพนธ์ทั้งหมด จำนวน 638 เรื่อง

2. คุษฎีนิพนธ์ บัณฑิตศึกษา ระดับปริญญาเอก จำนวน 88 เรื่อง จาก 3 สาขาวิชา ดังต่อไปนี้ [3] ระดับปริญญาเอก (1) สาขาวิชายุทธศาสตร์การพัฒนา จำนวน 21 เรื่อง (2) สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศคุณภาพ จำนวน 41 เรื่อง (3) สาขาวิชาการจัดการเทคโนโลยี จำนวน 26 เรื่อง รวมคุษฎีนิพนธ์ทั้งหมด จำนวน 88 เรื่อง รวมประชากรวิทยานิพนธ์และคุษฎีนิพนธ์ทั้งหมด เท่ากับ 726 เรื่อง

กลุ่มตัวอย่างการวิจัย

ผู้วิจัยกำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้เทคนิคการเปิดตารางของเคิร์ชชีและมอร์แกน (Kejcie and Morgan) [4] ได้ขนาดตัวอย่างการวิจัยที่เป็นวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษา จำนวนทั้งหมด 398 เรื่อง และตัวอย่างคุษฎีนิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษา จำนวน 79 เรื่อง รวมตัวอย่างที่ใช้ใน

ตารางที่ 3.1 แสดงประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ลำดับ	สาขาวิชาที่เปิดสอน	ประชากร		ตัวอย่าง	
		จำนวน วิทยานิพนธ์	จำนวน คู่มือวิทยานิพนธ์	จำนวน วิทยานิพนธ์	จำนวน คู่มือวิทยานิพนธ์
1.	ระดับปริญญาโท รัฐประศาสนศาสตร์	374	-	189	-
2.	เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษา	21	-	19	-
3.	การบริหารการศึกษา	145	-	104	-
4.	หลักสูตรและการสอน	47	-	42	-
5.	บริหารธุรกิจ	51	-	44	-
6.	ระดับปริญญาเอก ยุทธศาสตร์การพัฒนา	-	21	-	19
7.	เทคโนโลยี สารสนเทศคุณภาพ	-	41	-	36
8.	การจัดการเทคโนโลยี	-	26	-	24
รวม		638 เรื่อง	88 เรื่อง	398 เรื่อง	79 เรื่อง
รวมทั้งหมด		726 เรื่อง		477 เรื่อง	

การวิจัยทั้งหมดจำนวน 477 เรื่อง ดังตารางประชากรและกลุ่มตัวอย่างต่อไปนี้

เมื่อผู้วิจัยได้ขนาดตัวอย่างของการวิจัยแล้ว ต่อไปผู้วิจัยกำหนดเทคนิคการสุ่มตัวอย่าง (Random Sampling Technique) ของการวิจัยซึ่งดำเนินการ 2 ขั้นตอนดังนี้

1. การสุ่มขั้นตอนแรก ผู้วิจัยใช้เทคนิคการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling Technique) วิทยานิพนธ์ตามสาขาวิชาระดับปริญญาโท ทั้ง 5 สาขาวิชา ได้แก่ (1) สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ (2) สาขาวิชาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษา (3) สาขาวิชาการบริหารการศึกษา (4) สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน (5) สาขาวิชาการบริหารธุรกิจ สุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling Technique) คู่มือวิทยานิพนธ์ ตามสาขาวิชาระดับปริญญาเอกทั้ง 3 สาขาวิชา ได้แก่ (1) สาขาวิชายุทธศาสตร์การพัฒนา (2) สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศคุณภาพ และ (3) สาขาวิชาการจัดการเทคโนโลยี เพื่อให้ได้กลุ่มของตัวอย่างการวิจัยในลำดับแรก จากนั้น

จึงใช้เทคนิคการสุ่มในขั้นที่สองต่อไป

2. การสุ่มขั้นที่สอง เมื่อได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่มจากการใช้เทคนิคการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิแล้ว ขั้นตอนต่อไปผู้วิจัยจึงสุ่มวิทยานิพนธ์แต่ละเรื่องจากแต่ละสาขาวิชาด้วยเทคนิคการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Random Sampling) เพื่อนำวิทยานิพนธ์ที่สุ่มได้จากแต่ละสาขาวิชานั้นมาตรวจสอบความถูกต้องตามแบบตรวจสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นต่อไป

การสร้างเครื่องมือวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ แบบตรวจสอบความถูกต้องของวิทยานิพนธ์และคู่มือวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมา เพื่อนำไปตรวจสอบความถูกต้องของวิทยานิพนธ์และคู่มือวิทยานิพนธ์ทีละเรื่องโดยผู้วิจัยเป็นผู้ตรวจสอบ ซึ่งแบบตรวจสอบวิทยานิพนธ์และคู่มือวิทยานิพนธ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมาประกอบด้วย 4 ส่วน โดยส่วนที่ 1 เป็นแบบตรวจเช็คข้อมูลเบื้องต้นของวิทยานิพนธ์และคู่มือวิทยานิพนธ์ ส่วนที่ 2

เป็นแบบตรวจสอบความถูกต้องของวิทยานิพนธ์ และคุษฎีนิพนธ์ กำหนดเป็นแบบมาตราส่วน 5 ระดับ ได้แก่ 1) ไม่ถูกต้อง 2) ความถูกต้องพอใช้ 3) ไม่แน่ใจ 4) มีความถูกต้องมาก และ 5) มีความถูกต้องมากที่สุด ส่วนที่ 3 เป็นลักษณะของผิดพลาดของวิทยานิพนธ์ และคุษฎีนิพนธ์ตามความคิดเห็นของผู้วิจัย และส่วนที่ 4 เป็นตัวแปรและองค์ความรู้ที่พบในวิทยานิพนธ์ และคุษฎีนิพนธ์ โดยในการสร้างเครื่องมือมีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นำมาเขียนเป็นประเด็นในการพิจารณาความถูกต้องในจุดต่าง ๆ ของวิทยานิพนธ์และคุษฎีนิพนธ์

2. แบบตรวจสอบความถูกต้องวิทยานิพนธ์และคุษฎีนิพนธ์ที่สร้างเสร็จแล้ว ผู้วิจัยนำมาทบทวนและตรวจสอบสำนวนภาษาในแต่ละประเด็นที่พิจารณาเพื่อปรับปรุงให้ข้อมูลที่ใช้เป็นประเด็นในการพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องดีขึ้น

3. แบบตรวจสอบความถูกต้องของวิทยานิพนธ์ และคุษฎีนิพนธ์ที่ผู้วิจัยปรับปรุงดีแล้ว ผู้วิจัยนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน พิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) การตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา เป็นการตรวจสอบที่ต้องการตรวจสอบความสามารถของข้อความที่เป็นประเด็นใช้พิจารณาประเมินวิทยานิพนธ์ ว่าข้อความที่ใช้พิจารณานั้นตรงตามที่ต้องการประเมินหรือไม่ ซึ่งการตรวจสอบข้อความที่ใช้พิจารณาตรวจสอบความถูกต้องตรงตามสิ่งที่ต้องการตรวจสอบหรือไม่นั้น ไม่สามารถกำหนดหรือคำนวณออกมาเป็นตัวเลขได้ ผู้วิจัยจึงเลือก การตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา โดยอาศัยการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญ การตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหาโดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณา (Experts's judgment of content) เป็นวิธีที่ใช้ประสพการณ์และความชำนาญของผู้เชี่ยวชาญพิจารณาข้อความแต่ละข้อความว่าตรงประเด็นหรือไม่ จึงเป็นวิธีที่ละเอียดอ่อนและเที่ยงตรงวิธีหนึ่งในการตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย ดังนั้นการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจึงเลือกการประเมินเครื่องมือการวิจัยที่เป็นแบบตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา

วิทยานิพนธ์

4. เมื่อปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญแล้ว ผู้วิจัยนำแบบตรวจสอบความถูกต้อง ไปจัดพิมพ์เป็นแบบตรวจสอบความถูกต้องฉบับสมบูรณ์และนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลในงานวิจัยต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลงานวิจัยดังนี้

1. ผู้วิจัยได้ติดต่อทางโทรศัพท์ไปยังผู้อำนวยการสำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี เพื่อชี้แจงเบื้องต้นถึงวัตถุประสงค์ของการดำเนินการก่อนเข้าไปศึกษา เพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องของวิทยานิพนธ์และคุษฎีนิพนธ์ที่เก็บในชั้นเก็บของสำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

2. หลังจากติดต่อทางโทรศัพท์ เพื่อสร้างความเข้าใจในเบื้องต้นแล้ว ผู้วิจัยจะทำหนังสือจากผู้วิจัยไปยังผู้อำนวยการสำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี เพื่อขอความอนุเคราะห์เข้าไปเก็บรวบรวมข้อมูลที่เป็นตัวอย่งวิทยานิพนธ์ และคุษฎีนิพนธ์อย่างเป็นทางการที่หลัง

3. เมื่อได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยการสำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ผู้วิจัยจึงจะเข้าไปเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยที่เป็นวิทยานิพนธ์ และคุษฎีนิพนธ์ที่เก็บในชั้นเก็บอย่างสุ่มทีละเรื่อง มาศึกษาเพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องตามประเด็นที่กำหนดไว้และวิเคราะห์ประเด็นความรู้ที่ได้จากวิทยานิพนธ์และคุษฎีนิพนธ์ในเครื่องมือการวิจัยที่กำหนดเป็นแบบตรวจสอบความถูกต้องที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมาจนครบตามจำนวนขนาดตัวอย่างการวิจัยที่กำหนด

4. บันทึกจำนวนตัวอย่างที่นำมาตรวจสอบความถูกต้องของวิทยานิพนธ์และคุษฎีนิพนธ์ในแต่ละวัน จนครบทุกสาขาวิชาตามที่กำหนดเป็นตัวอย่างของการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยหลังจากที่เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยมาแล้ว ผู้วิจัยนำแบบตรวจสอบความถูกต้องที่เก็บรวบรวมข้อมูลมาแล้ว มาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลเบื้องต้นด้วยสถิติค่าความถี่ และค่าร้อยละของตัวอย่างที่รวบรวมมา

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ผลการพิจารณาความถูกต้องของวิทยานิพนธ์และคุณนิพนธ์ด้วยสถิติค่าความถี่และค่าร้อยละ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

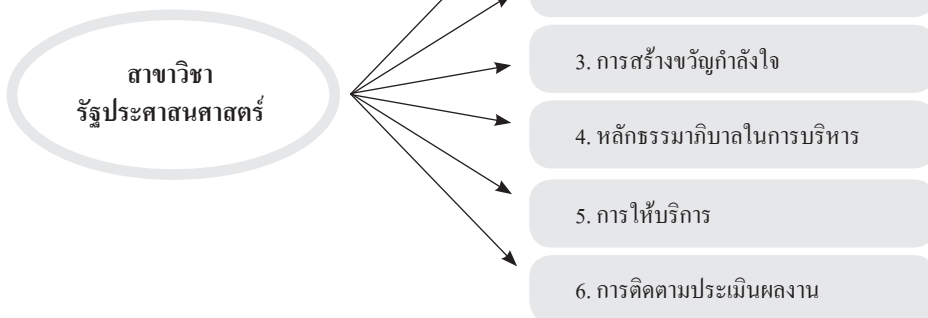
การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากแบบตรวจสอบความถูกต้องของวิทยานิพนธ์และคุณนิพนธ์ที่ผู้วิจัยเป็นผู้ตรวจสอบเองที่ละชุดมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSS ด้วยสถิติค่าความถี่และค่าร้อยละ

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของวิทยานิพนธ์และคุณนิพนธ์ ระดับบัณฑิตศึกษา

ตารางที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของวิทยานิพนธ์และคุณนิพนธ์

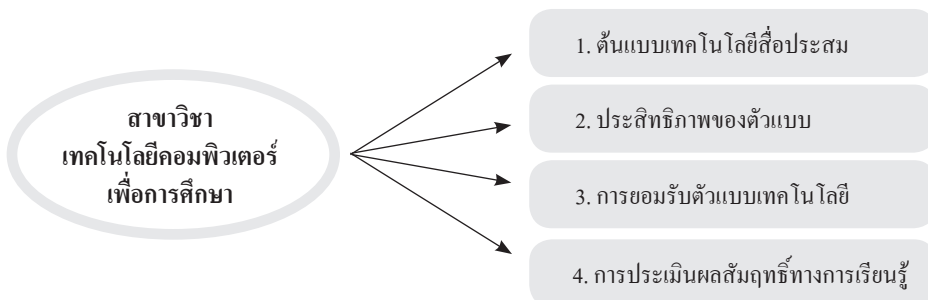
ข้อมูลเบื้องต้นของวิทยานิพนธ์และคุณนิพนธ์	จำนวน (n = 477)	ร้อยละ
1. ระดับงานวิจัย วิทยานิพนธ์ คุณนิพนธ์	398 79	83.40 16.60
รวม	477	100.00
2. สาขาวิชาและระดับการศึกษา		
2.1 สาขาวิชาระดับปริญญาโท		
รัฐประศาสนศาสตร์	189	39.60
เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษา	19	4.00
การบริหารการศึกษา	104	21.80
หลักสูตรและการสอน	44	8.80
บริหารธุรกิจ	19	9.20
2.2 สาขาวิชาระดับปริญญาเอก		
ยุทธศาสตร์การพัฒนา	19	4.00
เทคโนโลยีสารสนเทศคุณภาพ	36	7.50
การจัดการเทคโนโลยี	24	5.00
รวม	477	100.00
3. ตำแหน่งทางวิชาการของที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และคุณนิพนธ์		
มีตำแหน่งทางวิชาการ	317	66.50
ไม่มีตำแหน่งทางวิชาการ	160	33.50
รวม	477	100.00

จากตารางที่ 1 พบว่า วิทยานิพนธ์ มีจำนวน 398 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 83.40 วิทยานิพนธ์ มีจำนวน 79 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 16.60 ส่วนสาขาวิชาที่มีวิทยานิพนธ์มากที่สุด ได้แก่ สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ จำนวน 189 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 39.60 รองลงมาได้แก่สาขาวิชาการบริหารการศึกษา จำนวน 104 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 21.80 ส่วนวิทยานิพนธ์จำนวนมากที่สุด ได้แก่ สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศคุณภาพ จำนวน 36 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 7.50 จำนวนน้อยที่สุด ได้แก่ สาขาวิชายุทธศาสตร์การพัฒนา จำนวน 19 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 4.00 ตำแหน่งทางวิชาการของที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และวิทยานิพนธ์ มีตำแหน่งทางวิชาการ จำนวน 317 คน คิดเป็นร้อยละ 66.50 ไม่มีตำแหน่งทางวิชาการ จำนวน 160 คน คิดเป็นร้อยละ 33.50

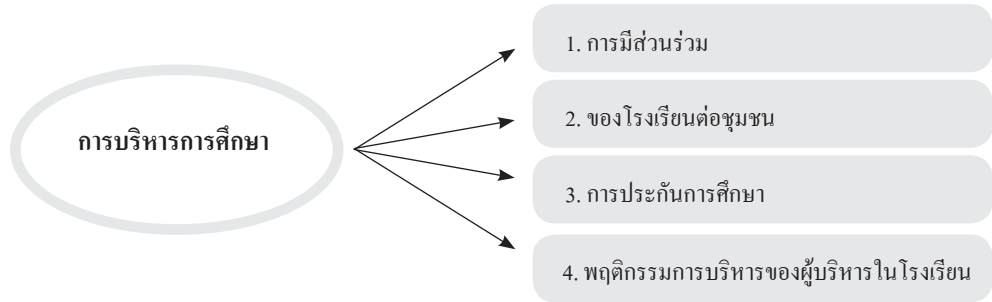
ภาพที่ 1 สังเคราะห์องค์ความรู้จากการวิเคราะห์ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

2. ผลการสังเคราะห์องค์ความรู้ที่ได้จากวิทยานิพนธ์ ระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษา ผู้วิจัยกำหนดเป็นกรอบขององค์ความรู้ในสาขานี้ ไว้ดังนี้

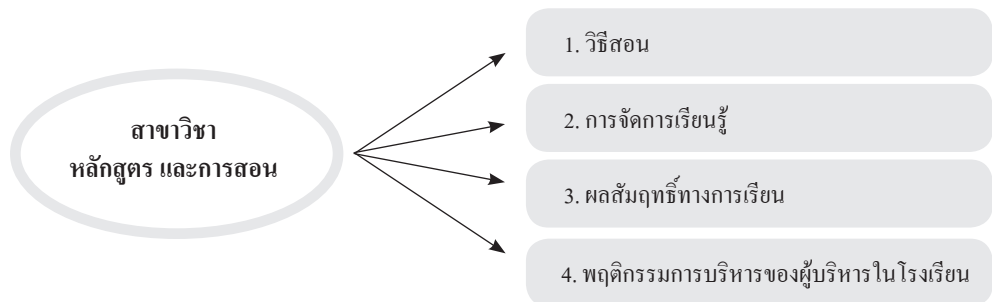
ภาพที่ 2 สังเคราะห์องค์ความรู้จากการวิเคราะห์ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย สาขาวิชาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษา

3. ผลการสังเคราะห์องค์ความรู้ที่ได้จากวิทยานิพนธ์ ระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการบริหาร การศึกษา ผู้วิจัยกำหนดเป็นกรอบขององค์ความรู้ในสาขานี้ ไว้ดังนี้

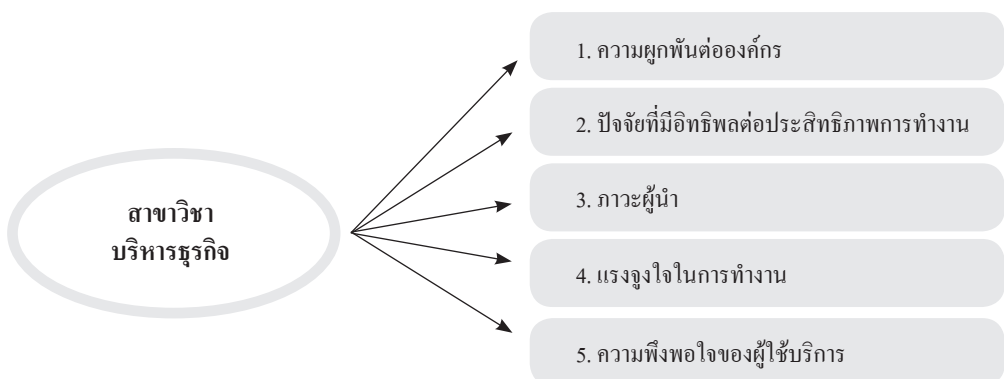
ภาพที่ 3 สังเคราะห์องค์ความรู้จากการวิเคราะห์ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

4. ผลการสังเคราะห์องค์ความรู้ที่ได้จากวิทยานิพนธ์ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ผู้วิจัยกำหนดเป็นกรอบขององค์ความรู้ในสาขานี้ ไว้ดังนี้

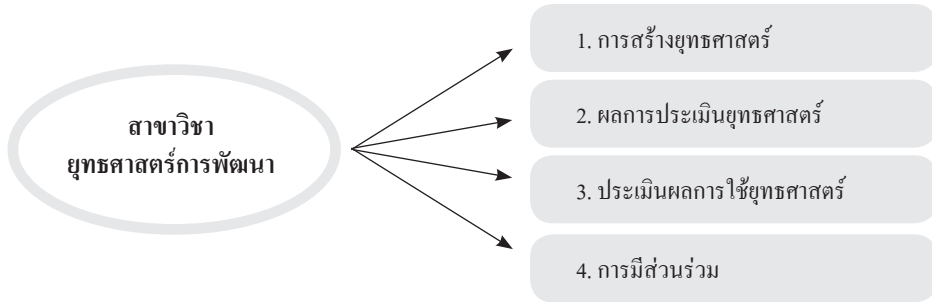
ภาพที่ 4 สังเคราะห์องค์ความรู้จากการวิเคราะห์ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

5. ผลการสังเคราะห์องค์ความรู้ที่ได้จากวิทยานิพนธ์ ระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาบริหารธุรกิจ ผู้วิจัยกำหนดเป็นกรอบขององค์ความรู้ในสาขานี้ ดังนี้

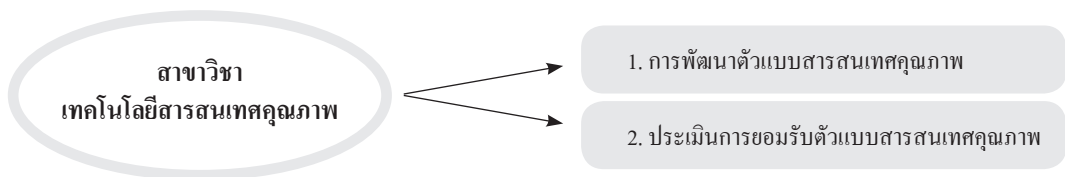
ภาพที่ 5 สังเคราะห์องค์ความรู้จากการวิเคราะห์ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย สาขาวิชาบริหารธุรกิจ

6. ผลการสังเคราะห์องค์ความรู้ที่ได้จากคณาจารย์ในสาขาวิชายุทธศาสตร์การพัฒนาศึกษาผู้วิจัยกำหนดเป็นกรอบขององค์ความรู้ในสาขาวิชานี้ไว้ดังนี้

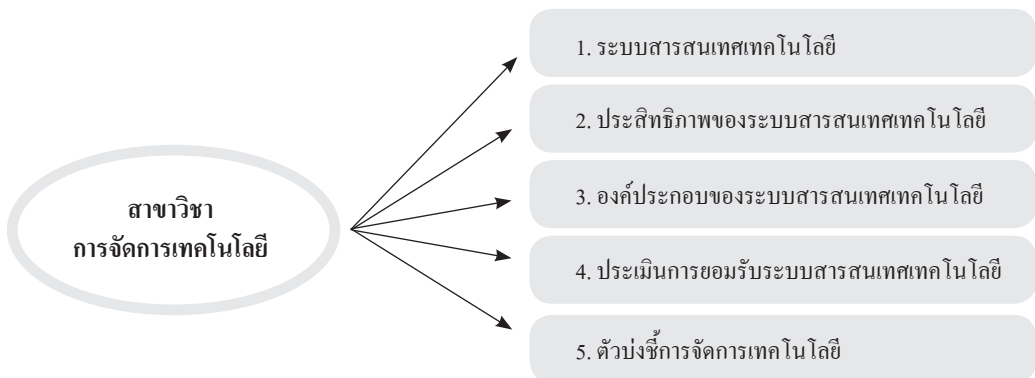
ภาพที่ 6 สังเคราะห์องค์ความรู้จากการวิเคราะห์ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย สาขาวิชายุทธศาสตร์การพัฒนาศึกษา

7. ผลการสังเคราะห์องค์ความรู้ที่ได้จากคณาจารย์ในระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศคุณภาพ ผู้วิจัยกำหนดเป็นกรอบขององค์ความรู้ในสาขาวิชานี้ไว้ดังนี้

ภาพที่ 7 สังเคราะห์องค์ความรู้จากการวิเคราะห์ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศคุณภาพ

8. ผลการสังเคราะห์องค์ความรู้ที่ได้จากคณาจารย์ในระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการจัดการเทคโนโลยี ผู้วิจัยกำหนดเป็นกรอบขององค์ความรู้ในสาขาวิชานี้ไว้ดังนี้

ภาพที่ 8 สังเคราะห์องค์ความรู้จากการวิเคราะห์ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย สาขาวิชาการจัดการเทคโนโลยี

สรุปผลการวิจัย

1. สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของ
วิทยานิพนธ์และคุณนิพนธ์

ข้อมูลเบื้องต้นของวิทยานิพนธ์ และคุณนิพนธ์
สรุปได้ดังนี้

วิทยานิพนธ์ มีจำนวน 398 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ
83.40 คุณนิพนธ์ มีจำนวน 79 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 16.60
ส่วนสาขาวิชาที่มีวิทยานิพนธ์มากที่สุด ได้แก่ สาขาวิชา
รัฐประศาสนศาสตร์ จำนวน 189 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ
39.60 รองลงมาได้แก่ สาขาวิชาบริหารการศึกษา จำนวน
104 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 21.80 ส่วนคุณนิพนธ์จำนวน
มากที่สุด ได้แก่ สาขาวิชาสารสนเทศคุณภาพ จำนวน 36
เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 7.50 จำนวนน้อยที่สุด ได้แก่ สาขา
วิชายุทธศาสตร์การพัฒน จำนวน 19 เรื่อง คิดเป็นร้อย
ละ 4.00 ตำแหน่งทางวิชาการของที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
และคุณนิพนธ์ มีตำแหน่งทางวิชาการ จำนวน 317 คน
คิดเป็นร้อยละ 66.50 ไม่มีตำแหน่งทางวิชาการ จำนวน
160 คน คิดเป็นร้อยละ 33.50

2. สรุปผลการวิเคราะห์ความถูกต้องของ
วิทยานิพนธ์และคุณนิพนธ์

2.1 ผลการวิเคราะห์ความถูกต้องของวิทยานิพนธ์
สรุปได้ดังนี้

(1) สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ สรุปได้
ดังนี้ ค่าเฉลี่ยความถูกต้องวิทยานิพนธ์ พบว่า มากที่สุด
ได้แก่ กำหนดวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เหมาะสม
($\bar{X} = 4.22$) เป็นลำดับแรก

(2) สาขาวิชาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เพื่อ
การศึกษา สรุปได้ดังนี้ ค่าเฉลี่ยความถูกต้องวิทยานิพนธ์
ลำดับแรกอยู่ในระดับมาก ได้แก่ สรุปผลการวิเคราะห์
ข้อมูลครบถ้วนตามวัตถุประสงค์การวิจัย ($\bar{X} = 4.42$)

(3) สาขาวิชาการบริหารการศึกษา สรุปได้
ดังนี้ค่าเฉลี่ยความถูกต้องวิทยานิพนธ์ ลำดับแรกอยู่ใน
ระดับมาก ได้แก่ บอกการกระทำหรือการค้นห
อย่างชัดเจน ($\bar{X} = 4.10$)

(4) สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน สรุปได้
ดังนี้ค่าเฉลี่ยความถูกต้องวิทยานิพนธ์ ลำดับแรกอยู่ใน

ระดับมาก ได้แก่ กำหนดการตรวจสอบคุณภาพเครื่อง
มือวิจัยได้ถูกต้อง ($\bar{X} = 4.11$)

(5) สาขาวิชาบริหารธุรกิจ สรุปได้ดังนี้ค่า
เฉลี่ยความถูกต้องวิทยานิพนธ์ ลำดับแรกอยู่ในระดับ
มาก ได้แก่ กำหนดการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย
ได้ถูกต้อง ($\bar{X} = 3.64$)

2.2. ผลการวิเคราะห์ความถูกต้องของคุณนิพนธ์
สรุปได้ดังนี้

(1) สาขาวิชายุทธศาสตร์การพัฒน สรุปได้
ดังนี้ค่าเฉลี่ยความถูกต้องคุณนิพนธ์ ลำดับแรกอยู่ใน
ระดับมาก ได้แก่ ชื่อเรื่องแสดงถึงการกระทำที่จะตอบ
ปัญหาการวิจัย ($\bar{X} = 4.00$)

(2) สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศคุณภาพ
สรุปได้ดังนี้ค่าเฉลี่ยความถูกต้องคุณนิพนธ์ ลำดับแรก
อยู่ในระดับมาก ได้แก่ กำหนดการตรวจสอบคุณภาพ
เครื่องมือวิจัยได้ถูกต้อง ($\bar{X} = 4.30$)

(3) สาขาวิชาการจัดการเทคโนโลยี สรุปได้
ดังนี้ค่าเฉลี่ยความถูกต้องคุณนิพนธ์ ลำดับแรกอยู่ใน
ระดับมาก ได้แก่ สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลครบถ้วน
ตามวัตถุประสงค์การวิจัย ($\bar{X} = 4.05$)

3. สรุปผลการสังเคราะห์องค์ความรู้ที่ได้จาก
วิทยานิพนธ์และคุณนิพนธ์

3.1 องค์ความรู้ที่ได้จากวิทยานิพนธ์
สังเคราะห์ได้โดยสรุปดังนี้

1) สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์
สังเคราะห์องค์ความรู้ สรุปได้ 6 ด้าน ดังนี้
(1) การมีส่วนร่วม (2) ความมั่นคงในการทำงาน
(3) การสร้างขวัญกำลังใจ (4) หลักธรรมาภิบาลในการ
บริหาร (5) การให้บริการ (6) การติดตามประเมินผลงาน

2) สาขาวิชาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เพื่อ
การศึกษา สังเคราะห์องค์ความรู้ สรุปได้ 4 ด้าน ดังนี้
(1) ต้นแบบเทคโนโลยีสื่อประสม (2) ประสิทธิภาพ
ของตัวแบบ (3) การยอมรับตัวแบบเทคโนโลยี
(4) การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้

3) สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
สังเคราะห์องค์ความรู้ สรุปได้ 3 ด้าน ดังนี้ (1) การมี

ส่วนร่วมของโรงเรียนต่อชุมชน (2) การประกันคุณภาพ การศึกษา (3) พฤติกรรมการบริหารผู้เรียน โรงเรียน

4) สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
 สังเคราะห์องค์ความรู้ สรุปได้ 4 ด้าน ดังนี้ (1) วิธีสอน (2) การจัดการเรียนรู้ (3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (4) การสร้างสื่อการเรียนรู้

5) สาขาวิชาบริหารธุรกิจ สังเคราะห์ องค์ความรู้ สรุปได้ 5 ด้าน ดังนี้ (1) ความผูกพันต่อองค์กร (2) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการทำงาน (3) ภาวะผู้นำ (4) แรงจูงใจในการทำงาน (5) ความพึงพอใจ ของผู้ใช้บริการ

3.2 องค์ความรู้ที่ได้จากคณบดีพันธกิจ สังเคราะห์ได้โดยสรุปดังนี้

1) สาขาวิชายุทธศาสตร์การพัฒนาศาสตร์ สังเคราะห์องค์ความรู้ สรุปได้ 4 ด้าน ดังนี้ (1) การสร้างยุทธศาสตร์ (2) ผลการประเมินยุทธศาสตร์ (3) ประเมินผลการใช้ยุทธศาสตร์ (4) การมีส่วนร่วม

2) สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ คุณภาพ สังเคราะห์องค์ความรู้ สรุปได้ 2 ด้าน ดังนี้ (1) การพัฒนาตัวแบบสารสนเทศคุณภาพ (2) ประเมินการยอมรับตัวแบบสารสนเทศคุณภาพ

3) สาขาวิชาการจัดการเทคโนโลยี สังเคราะห์องค์ความรู้ สรุปได้ 5 ด้าน ดังนี้ (1) ระบบสารสนเทศเทคโนโลยี (2) ประสิทธิภาพของระบบสารสนเทศเทคโนโลยี (3) องค์ประกอบของระบบสารสนเทศเทคโนโลยี (4) ประเมินการยอมรับระบบสารสนเทศเทคโนโลยี (5) ตัวบ่งชี้การจัดการเทคโนโลยี

อภิปรายผลการวิจัย

1. อภิปรายผลการวิเคราะห์ความถูกต้องของวิทยานิพนธ์และคณบดีพันธกิจระดับบัณฑิตศึกษา

1.1 อภิปรายผลการวิเคราะห์ความถูกต้องของวิทยานิพนธ์และคณบดีพันธกิจระดับบัณฑิตศึกษา ดังนี้

สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ ความถูกต้องอยู่ในระดับมาก ได้แก่ กำหนดวิธีการเก็บรวบรวม

ข้อมูลที่เหมาะสม ($\bar{X} = 4.22$) เป็นลำดับแรก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าประธานสาขาวิชามีการติดตามและกำกับอย่างใกล้ชิดและอาจจัดให้ผู้สอนได้สอนวิชาตามสาขาวิชาที่จบการศึกษา

1.2 อภิปรายผลการวิเคราะห์ความถูกต้องของคณบดีพันธกิจ ดังนี้

สาขาวิชายุทธศาสตร์การพัฒนาศาสตร์ ความถูกต้องอยู่ในระดับมากเป็นลำดับแรกได้แก่ ชื่อเรื่องแสดงถึงการกระทำที่จะตอบปัญหาการวิจัย ($\bar{X} = 4.00$) ลำดับรองลงมา ได้แก่ เลือกเครื่องมือวิจัยเหมาะสมกับการวัดค่าตัวแปร ($\bar{X} = 3.89$) ทั้งนี้อาจเป็นไปได้ว่าอาจารย์ที่ปรึกษาคณบดีพันธกิจเห็นว่าเครื่องมือรวบรวมข้อมูลต้องเหมาะสมกับตัวแปรจึงจะได้ผลการวิจัยออกมาสอดคล้องกับความเป็นจริงมากที่สุด รายชื่อที่มีความถูกต้องระดับต่ำสุด และอยู่ในระดับน้อยที่สุด ได้แก่ ระบุประชากรและกลุ่มตัวอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 2.15$) เป็นไปได้ว่าผู้ทำคณบดีพันธกิจอาจขาดความเข้าใจในเรื่องกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2. อภิปรายผลการสังเคราะห์องค์ความรู้ที่ได้จากวิทยานิพนธ์และคณบดีพันธกิจ

2.1 อภิปรายผลองค์ความรู้ที่ได้จากวิทยานิพนธ์ ดังนี้

สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ องค์ความรู้ที่ได้จากวิทยานิพนธ์กำหนดได้ 6 ด้าน ได้แก่ 1) การมีส่วนร่วม 2) ความมั่นคงในการทำงาน 3) การสร้างขวัญกำลังใจ 4) หลักธรรมาภิบาลในการบริหาร 5) การให้บริการ และ 6) การติดตามประเมินผลงาน ทั้งนี้เนื้อหาทั้ง 6 ด้าน ครอบคลุมกับหลักของการบริหารจัดการภาครัฐ ซึ่งสอดคล้องกับ วัลลภ คำพาย [5] ที่กล่าวว่า รัฐประศาสนศาสตร์จะเริ่มจากการมีส่วนร่วม การให้บริการ การสร้างขวัญกำลังใจ การบริหารโดยใช้หลักธรรมาภิบาล สาขาวิชาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษา องค์ความรู้ที่ได้จากวิทยานิพนธ์แยกได้ 4 ด้าน ได้แก่ 1) ต้นแบบเทคโนโลยีที่สื่อประสม 2) ประสิทธิภาพของตัวแบบ 3) การยอมรับตัวแบบเทคโนโลยี และ 4) การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ สาขาวิชา

การบริหารการศึกษา องค์ความรู้ที่ได้จากวิทยานิพนธ์แยกได้ 4 ด้าน ได้แก่ 1) การมีส่วนร่วม 2) ของโรงเรียนต่อชุมชน 3) การประกันคุณภาพการศึกษาและ 4) พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารในโรงเรียน สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน องค์ความรู้ที่ได้จากวิทยานิพนธ์แยกได้ 4 ด้าน ได้แก่ 1) วิธีสอน 2) การจัดการเรียนรู้ 3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ 4) การสร้างสื่อการเรียนรู้ สาขาวิชาบริหารธุรกิจ องค์ความรู้ที่ได้แยกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ 1) ความผูกพันต่อองค์กร 2) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการทำงาน 3) ภาวะผู้นำ 4) แรงจูงใจในการทำงาน และ 5) ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการ

2.2 อภิปรายผลองค์ความรู้ที่ได้จาก
คุณนิตินพนธ์ ดังนี้

สาขาวิชายุทธศาสตร์การพัฒนาคณะความรู้ที่ได้แยกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ 1) การสร้างยุทธศาสตร์ 2) ผลการประเมินยุทธศาสตร์ 3) ประเมินผลการใช้ยุทธศาสตร์ และ 4) การมีส่วนร่วม สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศคุณภาพ องค์ความรู้ที่ได้แยกเป็น 2 ด้าน ได้แก่ 1) การพัฒนาตัวแบบสารสนเทศคุณภาพ และ 2) ประเมินการยอมรับตัวแบบสารสนเทศคุณภาพ สาขาวิชาการจัดการเทคโนโลยี องค์ความรู้ที่ได้แยกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ 1) ระบบสารสนเทศเทคโนโลยี 2) ประสิทธิภาพของระบบสารสนเทศเทคโนโลยี 3) องค์ประกอบของระบบสารสนเทศเทคโนโลยี 4) ประเมินการยอมรับระบบสารสนเทศเทคโนโลยี และ 5) ตัวบ่งชี้การจัดการเทคโนโลยี

ข้อเสนอแนะการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์ความถูกต้องและสังเคราะห์องค์ความรู้ที่ได้จากวิทยานิพนธ์ คุณนิตินพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

สาขาวิชาต่าง ๆ ที่ทำวิทยานิพนธ์มีจุดที่ให้ความสำคัญและจุดที่ควรให้ความสำคัญเพิ่มขึ้นของวิทยานิพนธ์แตกต่างกัน เช่น สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ให้ความสำคัญกับการอภิปรายอยู่ในระดับต่ำสุด

แต่อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.56$) จึงควรให้ความสำคัญมากขึ้นเหมือนกับข้ออื่น ๆ สาขาวิชาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษา ให้ความสำคัญกับสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลครบถ้วนตามวัตถุประสงค์การวิจัย ($\bar{X} = 4.42$) มาก แต่ให้ความสำคัญกับชื่อเรื่องแสดงถึงการกระทำที่จะตอบปัญหาการวิจัย ($\bar{X} = 2.68$) อยู่ในระดับต่ำสุด แต่อยู่ในระดับปานกลาง สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ให้ความสำคัญกับการวิเคราะห์ข้อมูลตรงกับวัตถุประสงค์อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.42$) แต่ให้ความสำคัญลำดับต่ำสุดคือ การอภิปรายผลอยู่ภายใต้ข้อเท็จจริงและมีหลักฐานเชิงประจักษ์สนับสนุนอย่างเพียงพอ ($\bar{X} = 2.56$) แต่อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งการอภิปรายผลเป็นเรื่องของการยืนยันแสดงข้อค้นพบที่มีข้อมูลสนับสนุนก็ถือว่าสำคัญไม่น้อยไปกว่ารายข้ออื่น ๆ อาจารย์ที่ปรึกษาควรเน้นให้นักศึกษาอภิปรายผลให้มากขึ้นกว่าเดิม สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ให้ความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง และเป็นลำดับต่ำสุด ได้แก่ ข้อเสนอแนะในการวิจัยนำมาจากผลการวิเคราะห์ข้อมูล ($\bar{X} = 2.52$) สาขาวิชาบริหารธุรกิจให้ความสำคัญน้อยที่สุด แต่อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ กำหนดวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เหมาะสม ($\bar{X} = 2.74$) ส่วนคุณนิตินพนธ์สาขาวิชายุทธศาสตร์การพัฒนาคณะให้ความสำคัญน้อยที่สุด แต่อยู่ในระดับน้อย ได้แก่ บอกถึงหน่วยงานที่ใช้ประโยชน์จากการวิจัยได้ชัดเจน ($\bar{X} = 2.37$) และระบุประชากรและกลุ่มตัวอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 2.15$) สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศคุณภาพให้ความสำคัญน้อยแต่อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ข้อเสนอแนะในการวิจัยนำมาจากผลการวิเคราะห์ข้อมูล ($\bar{X} = 2.50$) ส่วนสาขาวิชาการจัดการเทคโนโลยี ให้ความสำคัญน้อยที่สุด แต่อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ บอกถึงหน่วยงานที่ใช้ประโยชน์จากการวิจัยได้ชัดเจน ($\bar{X} = 2.71$)

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. วิเคราะห์ความสามารถในการนำความรู้จากวิทยานิพนธ์ และคุณนิตินพนธ์ไปใช้ในหน่วยงาน องค์กร หรือชุมชน

2. วิเคราะห์ปัญหา สะท้อนจากการทำวิทยานิพนธ์ และคู่มือวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา

เอกสารอ้างอิง

- [1] มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี (2549). เอกสาร
วิชาการงาน ฝ่ายบัณฑิตศึกษา. เพชรบุรี :
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.
- [1] ยุทธ ไกยวรรณ. (2545). **พื้นฐานทางการวิจัย**. พิมพ์
ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : ชมรมเด็ก.
- [2] กระทรวงศึกษาธิการ (2558) **ประกาศกระทรวง
ศึกษาธิการ**. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ
- [3] มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี (2554). **สมุดบันทึก
การจบบัณฑิตศึกษา ฝ่ายบัณฑิตศึกษา**. เพชรบุรี :
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.
- [4] Kejcie and Morgan, (1970). **Statistics for
Reseach** . Chicago : McGraw-Hill.
- [5] วิมลกล ลำพวย ยุทธ ไกยวรรณ. (2551). **วิจัยทาง
ด้านรัฐประศาสนศาสตร์**. กรุงเทพฯ ; มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์.